

دیاپیرسم زاگرس و حاشیه خلیج فارس و رابطه آن با کانی سازی

پرویز رهنما
امور اکتشاف
سازمان انرژی اتمی ایران

چکیده

تشکیل سنگهای تبخیری هرمز در زاگرس بر روی پوشش پلاتفرم ایران در حوضه رسوبی بین دو امتداد عمان - نایبند و قطر - گازرون واقع بوده و سن آن پرکامبرین جوان اینفراکامبرین می باشد. فعالیت آتشفشانی همزمان رسوبات تبخیری هرمز وجود داشته و سن محموله های آذرین و رسوبی گنبد های زاگرس هم به همین دوران مربوط میگردد. پدیده گنبد ها را در زاگرس میبایست بیشتر از دریچه خود محوری تحرک نمک در اثر پیروسی هالوکینزه، مستقل از فرایندهای تکتونیکی مورد مطالعه قرار دهیم. چگونگی ژنرالیه کانی ها در مجموعه سری هرمز و سایر تشکیلات هم ردیف آن مثل اسفوردی و ریزودرا ایران مرکزی هنوز مورد بحث می باشد. کانی های اکتیو و کانی های موجود دیگر در گنبد های نمکی زاگرس اغلب ثانوی بوده و فرع پدیده دیاپیرسم است.

مقدمه

گنبد های نمکی زاگرس یکی از پدیده های بسیار جالب زمین شناسی و در کره ارض در نوع خود کم نظیر و حتی در بعضی از موارد بی نظیر می باشد. این پدیده از دوران گذشته تا بحال همواره مورد توجه زمین شناسان مختلف جهان قرار گرفته و هریک از جنبه های مختلف آن را مورد بررسی قرار داده و نظریه های مختلفی راجع به آن اظهار داشته اند. محور این اختلاف نظرها بیشتر راجع به چگونگی مکانیسم نمک و رابطه آن با تکتونیک و محموله های آذرین و رسوبی داخل گنبدها و سن آنها می باشد.

گروهی معتقدند که موتور اصلی تحرک نمک مستقیماً به تکتونیک کلی منطقه بستگی داشته و پدیده گنبد های نمکی زاگرس در پیوند با مسائل تکتونیکی است. برخی دیگر مکانیسم گنبد ها را مستقل از فرایندهای تکتونیکی دانسته و حرکات آنرا به خود محوری و خود جوشی نمک

میدانند، تا آنجا که حتی این خود محوری را یکی از عامل های قوه محرکه تکتونیکی محسوب مینمایند. عده ای هم تکتونیک منطقه و تکتونیک نمک را بطور مجزا از هم در سیستم های خودشان بطور مستقل، زیر نظر گرفته و اثرات این دو سیستم را بر هم مورد مطالعه قرار میدهند. مسئله دیگری که سؤال انگیز بوده و نظریات مختلفی راجع به آن تا بحال ارائه گردیده، محموله های گنبد های نمکی (Float Debries) می باشد. صرف نظر از چگونگی حمل آنها اکثریت قریب به اتفاق زمین شناسان مجرب دنیا سن آنرا به پرکامبرین اینفراکامبرین مربوط میسازند. البته در این رابطه عده ای هم سنگهای آذرین منطقه را از راه سن یابی مطلق مورد مطالعه قرار داده و اختلاف زمانی گسسته ای از یک میلیارد سال یعنی پرکامبرین جوان، پرپریمین، تریاس پسین، کرتاسه فوقانی و حتی تا ابتدای دوران سوم بدست آورده اند. اخیراً هم

مسئله ذوب مجدد محلی (Partial Melting) توسط اسپهبد (۱) راجع به محموله‌های بعضی از گنبد‌های نمکی مطرح گردیده است.

در هر صورت از آنجا که محموله‌های آذرین رسوبی دستخوش دگرسانی و تغییر و تخریب که حاصل مکانیسم و تکنیک خود نمک می‌باشد، این نظریه‌ها و روش‌ها نمیتواند جوابگوی منطقی از نظر زمین‌شناسی باشد. به عقیده این جانب مسائل مربوط به گنبد‌ها را باید در سیستم پیچیده زمین‌شناسی نمک با تجربیات عینی و صحرایی و تلفیق آن با یک سیستم تحقیقی مورد بررسی و مطالعه قرار داد، تا نتیجه‌گیری‌هایی که از آن حاصل میگردد، جوابگوی منطقی از نظر علم زمین‌شناسی باشد.

یکی دیگر از پدیده‌های جالب در گنبد‌ها، کانی‌سازی صورت ثانوی می‌باشد که نتیجه شرایط فیزیکوشیمیایی و تکنیک خاص خود نمک بوده که گنبد‌های نمکی زاگرس را بصورت یک محیط مستقل مولد کانی‌سازی ثانوی در آورده است.

مسئله‌ای که به جالب‌تر شدن گنبد‌های نمکی زاگرس افزوده، پدیده کانی‌سازی اورانیوم بصورت ثانوی می‌باشد، که تا بحال از نظر زمین‌شناسان پوشیده مانده بود و گروه اکتشافی سازمان انرژی اتمی ایران برای اولین بار به آن پی برد (۲).

در این مقاله سعی گردیده نتیجه‌گیری‌هایی که از زمین‌شناسی صحرایی گنبد‌های نمکی، مکانیسم گنبد‌ها، چگونگی حمل محموله‌ها و رابطه دیاپیرسم با کانی‌سازی با استفاده از نظریات و تجربیات سایر زمین‌شناسان بدست آمده، ارائه گردد.

زمین‌شناسی

گنبد‌های نمکی با داشتن اندازه‌های مختلف در منطقه‌ای به وسعت 150000 Km^2 در زاگرس پراکنده می‌باشند. تعداد گنبد‌های نمکی زاگرس حدود ۱۲۰ بوده که اکثر آنها بین گسل قطر-کازرون و روند عمان

نایبند قرار گرفته است. فواصل پراکندگی آنها از کازرون بطرف بندرعباس کم تا جاییکه اکثر تجمع و تمرکز گنبد‌ها را بین لارو محور جاده بندرعباس-سیرجان و حاشیه خلیج فارس می‌بینیم (شکل ۱). شکستگی سطح آنها به اشکال مختلف بوده که از نظر مورفولوژی و اوروگرافی بصور گوناگون در تا قدیس‌ها ظاهر میگردند. این انواع تغییر شکل سطوح تماس و هم‌جواری نمک با محیط اطراف بستگی به عوامل مختلفی داشته که اهم آنها که تا بحال شناخته شده عبارتند از نسبت وزن مخصوص سنگ‌های مختلف نمک، ضخامت‌ها، گران روی لایه‌های نمکی (Viskositat)، شرایط سطح تماس این دو محیط و آخر الامر مدت زمانی که از شروع حرکت‌های متعادل‌کننده که همان نیروهای ثقل باشند گذشته باشد (۳).

با در نظر گرفتن مورفولوژی گنبد‌های نمکی آن را به سه گروه فعال یا جوان (Active) نیمه فعال یا پیر (Passive)، و بالاخره مرده یا خرابه نمکی میتوان تقسیم نمود. گنبد‌های نمکی جوان یا اکتیو معمولاً ارتفاعات بلندتری نسبت به ارتفاعات عمومی منطقه داشته و از حالت تشکیل گردیده‌اند. سرعت بالا آمدن این گنبد‌ها بقدری است که راس قله‌های آن اغلب فاقد کلاهک‌هایی از محموله‌های هرمز می‌باشد. برعکس گنبد‌های پیر و غیر فعال که دارای محموله‌های فراوانی از هرمز را دارا هستند. در خرابه‌های نمکی و مرده حالت هادرا اثر فرسایش تقریباً از بین رفته و فقط بقایائی از سنگ‌های هرمز بصورت خرد شده و محموله باقی مانده است.

سن نمک و محموله‌های آن

اغلب زمین‌شناسان، سن سنگ‌های تبخیری و محموله‌های حوضه زاگرس را به پیرکامبرین پسین مربوط می‌سازند. بدین معنی که بعد از چین خوردگی بایکالی یک فاز فرسایش وجود داشته، بر روی این سطح فرسایشی حاصل از چین خوردگی بایکالی در عربستان و همچنین

در زاگرس و بقیه قسمت‌های ایران رسوبهای همانندی تشکیل شده است که با نام پوشش پلاتفرم معرفی میشوند. در این حوضه رسوبی جدید، سنگهای تبخیری نیز تشکیل میشده که دارای حوضه رسوبی ویژه‌ای بوده‌اند. از مشخصات این رسوبها وجود دولومیت‌های چرت دار و شیل و ماسه سنگ قرمز رنگ است. رسوبهای تبخیری موجود در این ردیف مشخص میکنند که حوضه رسوبی مربوط به آنها باروند شمالی جنوبی از خاور عربستان تا حدود کرمان یزد بدین دو امتداد عمان نایبند و قطر گازرون واقع بوده است (۴).

فعالیت‌های آتشفشانی ریولیتی و توفهای اسیدی نیز همزمان رسوبات تبخیری همزود داشته‌است. این فعالیت‌های آتشفشانی در بسیاری از نقاط دیگر آسیا در این دوران شناخته شده است (۷).

سنگهای آتشفشانی ریولیتی و توفهای اسیدی نیز در این دوران در برخی از نقاط دیگر ایران تشکیل شده‌اند

که بناهای ریزو (در مرکز ایران) یا قره داش در جنوب آذربایجان نامیده شده‌اند. مطلبی که باید به آن اشاره گردد وجود فسیلهای استروما تولیت در بعضی از گنبد‌های نمکی است که این خود موید و نشانگر این است که این سنگها مربوط به پرکامبرین پسین میشوند (شکل ۲) .

مکانیسم نمک

یکی از دلائل بارز شکل پذیر بودن سنگهای نمکی وجود چین‌های جریانی و چین‌های با محور عمودی (جناقی) در گنبد‌های نمکی و معادن نمک میباشد که تاثیرات ضعیف تکتونیکی حاصل از این مکانیسم را روی سنگهای اطراف این حوضه‌ها میبینیم. بطور کلی سنگهای نمکی از نظر فیزیکوشیمیائی، ویژگیهای خاصی دارند که آنها را از سایر سنگها متمایز میسازد. این ویژگیها،

شکل ۲. نمکهای پرکامبرین پسین (۷۴) می‌تواند به دلیل بارز استروما تولیت، تشکیل یافته باشد (۷۵) که در جنوب آذربایجان واقع است.

عکس‌العمل‌هایی است که نمک در اثر اختلاف فشار لیتوستاتیکی و حرارت، در تماس با محیط‌های همجوار و سربار در جهت فرم‌پذیری، تحرک و تجدید تبلور از خود نشان می‌دهد (۵). طبق تحقیقات بسیاری از محققین زمین‌شناسی، پدیده‌های فوق در حوضه‌های نمکی بستگی به عوامل زیر دارد:

— ماده اصلی اولیه تشکیل دهنده نمک

— آلاش نمک

— فشار رسوبات سربار و همجوار نمک

(Buoyancy Halokinesis)

— نوسان چگالی در سنگ‌های مختلف نمک

— فشارهای متغیر رسوبات سقفی محیط‌های نمک

(Differential Loading Halokinesis)

— نیروی ثقل

(Gravity Spreading Halokinesis)

— خاصیت ویژه هدایت حرارتی سنگ‌های نمکی

(Thermal Convective Halokinesis)

این عوامل و احتمالاً عوامل ناشناخته دیگر دست‌به‌دست هم داده، محیط‌های نمکی را بدون دخالت نیروهای زمین‌ساختی دیگر از نظر تحرک، خودمحور می‌نماید. به این پدیده و عوامل مربوط به آن اصطلاحاً "در فرهنگ زمین‌شناسی هالوکینزه (Halokinese) می‌گویند.

دیابیرسم درزاگرس

تحقیقات و تجربیاتی که در رابطه با مسائل لیتوستاتیکی و نتایجی که از آن حاصل گردیده نشان می‌دهد که فشار ستون چینه‌ای به ضخامت ۷۰۰ تا ۱۰۰۰ متر کافی است تا سنگ‌های تبخیری حوضه زیرین خود را به نقطه عطف آستانه اختلاف فشار (Yield Point) جهت شکل‌پذیری برساند. ضخامت سنگ‌های کامبرین حدود ۳ هزار متر و ضخامت سنگ‌های نمکی مربوط به سری هرمز حدود ۴ هزار متر تخمین زده شده است. بنابراین اولین فاز سیالی و شکل‌پذیری بخش زیرین سنگ‌های

نمکی سری هرمز باید در کامبرین میانی یا کامبرین فوقانی شروع شده باشد. با افزایش ضخامت رسوبات در پرمین، کل لایه‌های نمکی سری هرمز بصورت یک سیستم تجمع (Multisalin) تحرک پیدا می‌کند.

در این فاز سیالی سنگ‌های تبخیری در لایه‌های فوقانی بصورت ساختمان‌های تحدبی شکل نفوذ نموده و بدین ترتیب هسته‌های فضائی اولیه دیابیری‌های مشتق از لایه‌های تبخیری سری هرمز در پالئوزوئیک ایجاد می‌گردد. در تریاس و ژوراسیک با افزایش ضخامت رسوبات سربار این حرکت تداوم داشته و در کرتاسه زیرین اولین شکستگی‌های سطحی انجام می‌پذیرد.

باید در نظر داشت که حرکت گنبد همواره با اختلاف فشار سنگ‌های سقفی نمک نسبت مستقیم و در یک توازن دائمی است. دلیل بارز این مطلب که در مشاهدات عینی صحرائی هم بوضوح میتوان به آن پی برد، نبود سنگ‌های رسوبی سربار سقفی بعد از سری هرمز داخل گنبد‌های نمکی است.

چوب در سال ۱۹۶۷ (۶) فاز سیالی نمک را بصورت انگاره (هیپوتز) از پالئوزوئیک تا اواخر پرمین پیشنهاد می‌کند. در کارهای اکتشافی و تحقیقاتی که شرکت‌های نفتی در زاگرس و خلیج فارس و منطقه جنوبی عمان و کویت در رابطه با تجزیه و تحلیل زمین‌شناسی ساختمان‌سی و دیابیرهای نمکی بوسیله روش لرزه نگاری انجام داده، حکایت از این دارد که رشد گنبد‌ها از پرمین در بیشتر نقاط می‌باشد. بنابراین پدیده‌ها لوکینزه یک مدت طولانی زمین‌شناسی حتی قبل از پرمین دارند.

تا قدیس‌ها با هسته‌های نمکی از پالئوزوئیک جوان و مزوزوئیک و همچنین دیابیرهای نمکی که حداقل از کرتاسه تحتانی از داخل تا قدیس‌ها به بیرون شکفته شده‌اند، تا بحال هیچ‌گونه تغییر شکل (Deformation) و جابجائی (Dislocation) قابل ملاحظه‌ای در آنها پدید نگشته، تا ما آن را به عوامل کوهزائی بالغزش و برخورد دولبه، پهنه قاره‌ای افرو عربین (Afro Arabian) بر روی اوراسین (Eurasian) مربوط سازیم (۷).

بنابر این عملکرد دیاپیرسم در خلیج فارس و زاگرس بیشتر معلول پدیده هالوکینزه بوده، و نیروهای تکتونیک ناحیه‌ای نقش مهمی آنهم در زمان طولانی که رخدادی از نظر تکتونیکی ناآشکومین بوقوع نپیوسته، نمیتواند داشته باشد.

بررسی محموله‌ها و سنگهای کلاستیکی گنبد‌های نمکی زاگرس

گنبد‌های نمکی که تعداد بسیاری از آن هنوز هم فعال میباشد، حداقل از کرتاسه تختانی بصورت گنبد‌های نمکی تا سطح بالا آمده بوده‌اند. دلیل بارز این مطلب مواد کلاستیکی هرمز هستند که در فرونشستگی‌های اطراف آن از گنبد‌ها بیرون ریخته و همزمان با رسوبات اطراف خود که اغلب دریائی بوده، ادغام گشته‌اند، این مواد تخریبی که مجدداً در پروسه رسوبگذاری به جریان افتاده (Recycled Hormos Debris) در گنبد‌های مختلف دارای ضخامت و گسترش متفاوتی است (۸). در برخی از گنبد‌ها این مواد تخریبی در افق‌های متعددی از نظر چینش‌شناسی بصورت رسوبگذاری مجدد شرکت داشته (گنبد نمکی خرموج در جنوب اهرم) که خود دلیل بر تداوم حرکت گنبد‌های نمکی در دورانهای مختلف میباشد. برشهای داخلی و روی کلاهک‌های نمک با اجزای ناهمگن هم حاصل فرسایش، رسوبگذاری و ته‌نشست شدن (Residual Breccia) و تکتونیک داخلی گنبد میباشد.

علاوه بر اینها محموله‌های آذرین و رسوبی به ابعاد حجمی به وفور در گنبد‌ها یافت میشود. طبق تحقیقاتی که زمین‌شناسان و مجربین در رابطه با نمک و گنبد‌های نمکی در کره ارض انجام داده‌اند، همگی برای مسئله متفق القولند که در هیچ جای دنیا محموله‌ها و برش‌ها به این اندازه و مقدار حجمی که در گنبد‌های نمکی زاگرس وجود دارد، پیش نیامده است. در بعضی از گنبد‌های نمکی زاگرس و خلیج محموله‌های معلق که طول آن از کیلومتر متجاوز میگردد، مشاهده گردیده است. حتی

محموله‌هایی که بیش از ۴ کیلومتر طول آن میباشد در گنبد‌های نمکی وجود دارد (۹). این محموله‌ها از نظر جنس سنگ به هیچوجه با نقطه دیگری از حوضه رسوبی زاگرس قابل مقایسه نیست. این پدیده برای زمین‌شناسان همواره سؤال انگیز بوده که محموله‌های معلق به این ابعاد وسیع و گسترش زیاد که هیچگونه اتصال چینه‌ای (استراتیگراف) با سنگهای زاگرس و یا اتصال به آپوفیز و لکانیکی ندارد، از کجا آمده و سن آنها چیست؟ (۱) همانطوریکه میدانیم تمام رخداد‌های ماگمایی بعد از کامبرین (به استثنای افیولیت‌های کرتاسه در حاشیه زاگرس) همگی خارج از حوضه زاگرس صورت پذیرفته و تاکنون هیچ اثری از عملکرد ماگماتیسم مشاهده نشده است.

۲- از میان کلیه زمین‌شناسان کشورهای مجاور و دیگر نقاط جهان که بنحوی در ایران کار کرده‌اند، حتی برای اشاره و فرض هم یک نفر ذکر از ماگماتیسم در حوضه رسوبی میوزئوسنکلینال (Miogeosyncline) زاگرس بعد از کامبرین نامی نمیبرد.

۳- طبق منطق علمی زمین‌شناسی تشکیل مواد هیدرو-کربور شرایط مخصوصی را از نظر فشار و حرارت دارد (فشار و حرارت حول وحوش دیاژنزه دور میزند). از طرفی تله‌های هیدروکربور را ما تا افق پالئوزوئیک فوقانی زاگرس میتوانیم تعقیب نمائیم.

۴- بنا بر این باید بعد از پرکامبرین یعنی از پالئوزوئیک شرایط پالئواکولوژیکی مناسبی در حوضه رسوبی زاگرس جهت رسوبگذاری و نتیجتاً تشکیل تله‌های هیدروکربور در پرمین شده باشد.

۵- از طرفی در تعداد بسیار زیادی از تاق‌دیس‌های چمدانی شکل (Kofferfalte) زاگرس که دارای مخازن نفت و گاز میباشد، گنبد‌های نمکی با محموله‌های آذرین وجود دارد.

۶- حال اگر ولکانیسمی را بعد از کامبرین سبب پیداشدن و تشکیل سنگهای گدازه‌ای گنبد‌های نمکی بدانیم آیا نمیبایست مخازن هیدروکربورها دستخوش نابودی میشد؟ حال آنکه چنین حادثه‌ای روی

نداده است .

۷- ذوب مجدد (آتاکسی) شرایط فشار و حرارتی (حداقل 600°C) (۱۰) را دارد که اینگونه شرایط از نظر زمین شناسی مغایر مشخصات حوضه رسوبی میوزئوسنکلینال زاگرس است .

بنابراین تنها منطقی که از نظر زمین شناسی باقی میماند این است که ما فعالیت ولکانیسم را باید در دوره های قبل از پالئوژوئیک یعنی اینفرا کامبرین جستجو نمائیم که البته اغلب دانشمندان زمین شناس خارجی و ایرانی در آن متفق القولند . همانطوریکه در بخش زمین شناسی اشاره گردید ، بدنال رخداد تکتونیکی کاتانگائی (بایکالی) در سراسر ایران ، زمین پلاتفرمی بوجود آمده است که روی آن رسوبهای کم ژرفا و گاهی تبخیری و آتشفشانی تشکیل میشده اند .

بهترین منطقی که از نظر زمین شناسی برای توجیح وجود این محموله ها در گنبد های نمکی زاگرس و خلیج میتوان بکاربرد ، این است که در ابتدای امر و حالت اولیه ، افق های ولکانیکی و رسوبی با حجم های وسیع چندین کیلومتر مکعب بصورت تناوبی بین افق های متعددی از نمک قرار داشته است . سپس رسوبهای سربار به حد نصاب لیتوستاتیکی خود جهت سیال کردن نمک و موبیل شدن آن میرسد . همانطوریکه قبلا " اشاره گردید فشار ژئوستاتیکی ستون سنگی به ضخامت ۷۰۰ تا ۱۰۰۰ متر کافی است که نمک را سیال نماید ، بدین ترتیب باید فاز سیال شدن قسمتهای تحتانی حوضه های نمکی زاگرس در کامبرین میانی یا کامبرین فوقانی شروع شده باشد . در پریمین ، کل لایه های نمکی بصورت یک سیستم اصلی مولتی سالینار (Multisalinar) سیال تبدیل گشته ، سیستم انتظام تناوب افق های آذرین و رسوبی را که قبلا " بین لایه های تبخیری قرار داشت به هم زده و خرد مینماید . بعد از موبیل شدن این لایه های متعدد نمکی ، افق های آذرین و رسوبی در مسیر جریان نمک قرار گرفته ، خرد شده ، بصورت آرام و Passive با حرکت نمک به جریان افتاده است (شکل ۳) . این تنها توجیح منطقی برای حمل این محموله های عظیم

از اعماق به سطح زمین میتواند باشد (۷) .

راجع به محموله های آذرین و رسوبی گنبد ها در سال ۱۹۶۰ آقای گانسر (۱۱) هم مسئله را مورد مطالعه قرار داده و پدیده اولیستروم (Olisthrostrom) را به بحث گذارده و محموله ها را به این پدیده مربوط میسازد . بدین معنی که در اثر پدیده اولیستروم این سنگها داخل حوضه رسوبی تبخیری هرمز ریخته شده بودند .

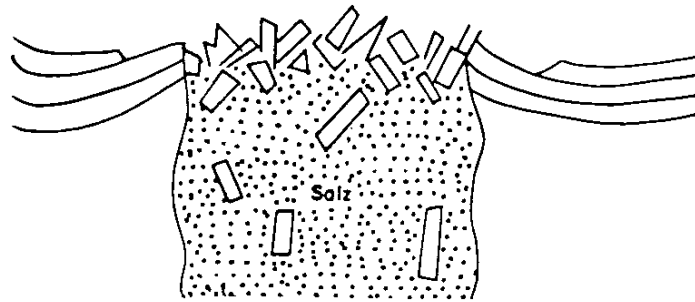
از آنجائیکه محموله های آذرین در گنبد های نمکی زاگرس دارای ابعاد بسیار حجیم و در عین حال سنگهای با هاله دگرگونی مجاورتی مربوطه ، در آثار باقی مانده و در هم ریخته سری هرمز کم نمیباشد ، بنابراین منطق زمین شناسی به ما این اجازه را میدهد که روی فعالیت های آذرین همزمان با رسوبگذاری تبخیری هرمز در پر کامبرین جوان اینفرا کامبرین بیشتر حساب کنیم .

بررسی کانی سازی

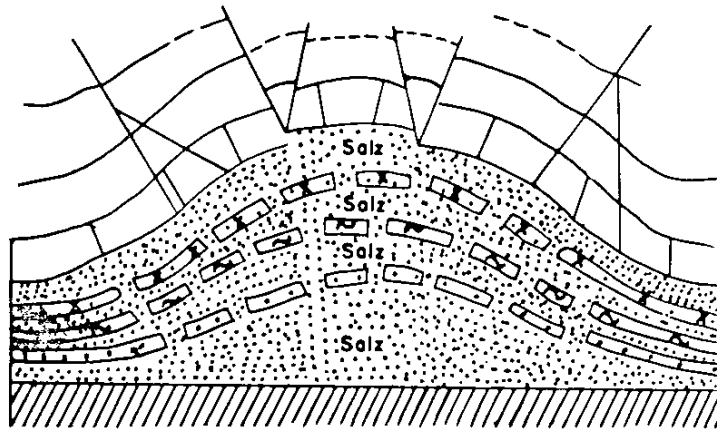
پدیده های عینی صحرائی از نظر گسترش مواد رادیواکتیو در سنگ های میزبان و نوع قرار گرفتن و تماس آنها با سنگ های ریولیتی آلتزه شده و همچنین تجمع مینرال های اکتیو بحد و فور در شیارهای برشهای ریولیتی نکتونیزه شده ، به احتمال بسیار قوی بیانگر این است که رابطه ای بین عناصر اورانیوم و محموله های آذرین اسیدی منطقه که توده های ریولیتی - توفهای ریولیتی و گرانیت پورفیری است ، میباشد .

بررسی هایی که بطریق دیفراکتو متر اشعه ایکس (۱۲) جهت تعیین نوع کانیهای اکتیو روی نمونه های متعدد گنبد های نمکی گچین ، هرمز و لارک انجام پذیرفته نشان دهنده این است که سنگهای میزبان بیشتر حاوی مینرال های ثانوی اورانیوم میباشد که در جدول شماره ۱ نشان داده شده است .

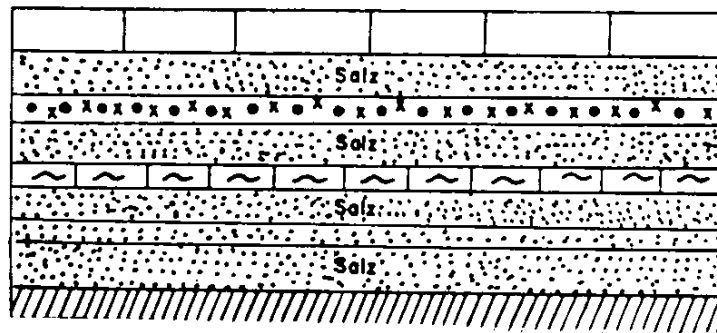
به احتمال قوی کانیهای مزبور حاصل دگرسان شدن واکسیداسیون اورانینیت - پچیلند میباشد . این

3

2

1

شکل ۳. نحوه حمل محموله‌ها بصورت شماتیک (از منبع ۷)

جدول شماره ۱- کانی‌های اکتیو مشاهده شده در گنبد‌های نمکی

نام کانی	فرمول شیمیایی
Uraninite	UO_2
Pitchblende	UO_2
Compreignacite	$K_2U_6O_{19} \cdot 11 H_2O$
Becquerelite	$CaU_6O_{19} \cdot 11 H_2O$
Schopeite	$UO_3 \cdot 2 H_2O$
Boltwoodite	$K_2(UO_2)_2(SiO_3)_2 (H_2O) \cdot 5 H_2O$
Uranophane	$Ca(UO_2)_2Si_2O_7 \cdot 6 H_2O$
Haiweeite	$Ca(UO_2)_2Si_6O_{15} \cdot 5 H_2O$
Zippeite	$3 UO_3 \cdot 2 SO_3 \cdot 9 H_2O$

شناسی با قرارگرفتن رسوبات جدید، زیریک بار فشار و حرارت بالاتری قرارمیگیرد. کریستالهای آب در اثر این ازدیاد فشار و حرارت از ساختمان کریستالهای نمک جدا شده، محیطی مناسب جهت واکنشهای شیمیایی ایجاد گردیده، فعل و انفعالات متعددی روی کانی‌های موجود اولیه اعمال کرده، کانی‌های ثانوی نمک و غیره را بوجود می‌آورند (۱۴). بعنوان مثال در شمال آلمان نمک‌های ثانویه طبق بررسیهای وانت‌هوف (۱۳) بدین ترتیب ایجاد گردیده است:

بیشفیت + کیسريت + کارنالیت + نمک
 سنگ‌نمک + سولوین + کیسريت → در حرارت $72^{\circ}C$
 از طرف دیگر توده‌های نمکی در طول ازمه زمین-شناسی در مسیر حرکت خود بطرف لایه‌های فوقانی و برخورد با حوضه‌های آبی در معرض واکنش و تبادل‌های جدید شیمیایی و حرارتی قرار میگیرد. بدین ترتیب محیط‌های مناسب‌تری جهت فعل و انفعالات و

کانیهای در شیارها و شکافهای برش‌های ریولیتی، برشهای حاصل از تخریب و یا بیشتر در باند‌های گچی، توفی، ماسه‌ای آهکی همراه با اکسیداسیون آهن فراوان که حالت کشیدگی جریانی و متورق (Laminar) دارد، بصورت یک واحد سنگی در تماس با ریولیت‌های آلتزه شده تشکیل گردیده است (شکل ۴). آنچه به نظر میرسد این است که این واحد سنگی حاصل مکانیسم نمک می‌باشد. تشکیل کانی‌های ثانوی در گنبد‌ها به عواملی مربوط میگردند که این عوامل بستگی به شرایط خاص فیزیکی شیمیایی و مکانیکی خود محیط‌های نمکی دارد. همانگونه که میدانیم ساختمان ملکولی کریستالهای نمک با آب تبلور همراه است و ملکولهای آب در اثر ازدیاد درجه حرارت (بین ۸۰ تا ۱۰۰ درجه سانتیگراد طبق نتایج آزمایشی وانت‌هوف Vant'T Hoff) از کریستال نمک جدا میگردد (۱۳).
 تشکیلات رسوبی اولیه نمک در طول ازمه زمین -

شستشو و دوباره متحرک شدن (Remobile) کانیهای نمک و محموله‌های درونی آن شده، باعث ایجاد کانیهای جدید ثانوی میگردد. این فعل و انفعالات همواره در محدوده حرارتی بین 80°C تا 130°C صورت میپذیرد (۱۴). گاهی این شدت درجه حرارتی میتواند بیشتر هم باشد ولی هیچگاه از مرحله آنجی متامورفوزه (Anchimetamorphose) یا محدوده حرارتی بین دیاژنزه و متامورفوزه تجاوز نمینماید.

محموله‌های آذرین حاوی کانی‌های مختلف مثل آهن و اورانیوم و غیره در حین تحرک و اثر نیروهای تکتونیکی نمک که توأم با فشار و حرارت است در تماس و برخورد با این حوضه‌های گرمایی فعال از نظر شیمیایی برای دگرسان و دوباره متحرک شدن کانیها مناسب میگردد.

سنگهای منطقه بر حسب شدت این دگرسانی به رنگهای مختلف ظاهر گشته‌اند. این پدیده در مشاهدات صحرایی بخصوص در سنگهای اسیدی ریولیتی و توف ریولیتی و متفاوت بودن آنها از نظر داشتن کانی و نوع آنها بر حسب درجه شدت آلتراسیون قابل لمس میباشد.

مطالعات سنگ‌شناسی نشان میدهد که بطور کلی ریولیت‌هایی که شدت دگرسانی آنها کم‌تر است، حاوی مقدار زیادی تری‌اکسیدهای آهن میباشد. بعنوان مثال وجود اکسیدهای آهن به مقدار زیاد در ریولیت‌های شمال شرق گنبد نمکی گچین این موضوع را تأیید مینماید. این پدیده بیانگر این مطلب میتواند باشد که احتمالاً "ریولیت‌های بشدت دگرسان شده، حاوی مقدار زیادی تری‌اکسیدهای آهن بوده که در اثر دگرسانی حاصل از دینامیسم نمک در تماس با محلولهای گرمایی شسته شده، در نقاط مختلف ته نشین شده‌اند. عین این پدیده را میتوان درباره کانیهای اورانیوم و دوباره متحرک شدن آنها در محیط‌های مناسب تعمیم داد (۱۵). بهترین و گسترده‌ترین این محیط‌ها که بصورت سدوسیر عمل

کرده‌اند همان باندهای گچی، توفی، ماسه‌ای آهکی همراه با اکسید آهن است که در فوق اشاره گردید.

لازم بتذکر است که محیط‌های مناسب دیگر جهت تجمع کانیهای اکتیو بطور کلی گنبد‌هایی هستند که پس از شکوفائی از سرچشمه اصلی و عمیق جداگشته سبب ایجاد یک نیروی منفی در اعماق میشود. حاصل این پدیده ناودیس‌های حاشیهای (Rimsynkline) در پیرامون گنبد میگردد که این ناودیس‌های حاشیهای نقش بسیار مهمی میتوانند در تجمع کانی اکتیو داشته باشند (۱۶). این حالت در گنبد نمکی پوهال مصداق بسیار خوبی است. کانی مهم دیگری که در سنگهای میزبان همراه با کانی اورانیوم گسترش دارند، همتایت میباشد. این کانی در حاشیه رگه‌ها بصورت نوارهای طولی تشکیل شده است. در تحقیقات پتروگرافی که روی این سنگها انجام پذیرفته (۱۵) حاکی از آن است که تشکیل همتایت در این سنگها قبل از کانی‌سازی اورانیوم انجام پذیرفته است. در سنگهای توفی-ماسه‌ای و گچی-آهکی اغلب کانیهای کربنات جایگزین کوارتز در آنها شده است. همچنین کانی کلریت که یک کانی مشخص‌کننده دگرسانی میباشد در اغلب سنگهای حاوی اورانیوم حتی بصورت رگه‌های مجزا تشکیل شده است که در جدول شماره ۲ نشان داده شده است.

از پدیده‌های دیگری که در رابطه با کانی‌سازی در سطح فوقانی گنبد‌ها و کلاهک‌های آن پیش می‌آید این است که گچ (CaSO_4) در اثر تاثیر مواد ارگانیکی به SH_2 و یا گوگرد آزاد و آهک CaCO_3 تبدیل میگردد که در اغلب گنبد‌های نمکی زاگرس کریستال‌های زرد گوگرد بوفور چشم می‌خورد. در لویزیانا و تکزاس معادن بزرگی از گوگرد بدین ترتیب در گنبد‌ها و حوضه‌های نمکی بوجود آمده که به تمام نقاط دنیا صادر میگردد (۱۴).

یکی دیگر از کانیهای مهم گنبد‌ها، آپاتیت میباشد که بخصوص در گنبد نمکی هرمز حتی بصورت کریستال گسترش دارد. روی این کریستال‌ها برخی از محققین

جدول شماره ۲- کانیهای همراه با اورانیم در سنگ میزبان

نام محل	نام مینرال	فرمول شیمیایی
گند نکته کیمی	پچبلند Pitchblende	UO_2
	بولتوودیت Boltwoodite	$K_2(UO_2)_2(SiO_3)_2(H_2O) \cdot 5H_2O$
	زیپیت Zippeite	$3UO_3 \cdot 2SO_3 \cdot 9H_2O$
	کوارتز Quartz	SiO_2
	کلریت Chlorite	$A_6(AlSi_3)O_{10}(OH)_8$
	گچ Gypsum	$CaSO_4 \cdot 2H_2O$
	نمک Halite	$NaCl$
	هماتیت Hematite	Fe_2O_3
	کلسیت Calcite	$CaCO_3$
	میکا Mika	$KMg_3AlSi_3O_{10}(OH)_2$
جزیره هزاره	بولتوودیت Boltwoodite	$K_2(UO_2)_2(SiO_3)_2(H_2O) \cdot 5H_2O$
	کلسیت Calcite	$CaCO_3$
	کوارتز Quartz	SiO_2
	مگنیزیت Magnesite	$MgCO_3$
	مسکویت Muscovite	$KA1_2(OH,F)_2AlSi_3O_{10}$
	کلریت Chlorite	$A_6(AlSi_3)O_{10}(OH)_8$
جزیره لازی	بولتوودیت Boltwoodite	$K_2(UO_2)_2(SiO_3)_2(H_2O) \cdot 5H_2O$
	گچ Gypsum	$CaSO_4 \cdot 2H_2O$
	کوارتز Quartz	SiO_2
	مسکویت Muscovite	$KA1_2(OH,F)_2AlSi_3O_{10}$

بخاطر دارا بودن حدود ۳ ppm اورانیوم بطریق ردپای پاره‌های شکافت (Fission Tracks) سالیانی کرده‌اند (۱۷). نتایجی که بدست آمده سنی با حد متوسط $2/6 \pm 55/4$ میلیون سال برای حرارتی حدود ۱۰۰ درجه سانتیگراد می‌باشد که این برابر مرز پالتوس - اتوس می‌باشد.

در مقاله تحقیقی جدیدی که آق‌سای اشتوکلین و همکاران (۱۸) ارائه نموده‌اند اینگونه سالیابی را مفایرواقعیت زمانی و دوران تشکیل اولیه سنگ‌های سری‌هرمز میدانند. در جمع‌بندی‌هایی که در این تحقیقات، این گروه بدست آورده به این نتایج رسیده‌اند که: تمام شواهد زمین‌شناسی سرزمین ایران حاکی از روابط نزدیک ژنتیکی فیما بین آپاتیت‌های هرمز و اکسید آهن و سنگ‌های سری‌هرمز می‌باشد، که این پدیده حاکی از نزدیکی نام به سن پرکامبرین برای آپاتیت‌ها می‌باشد. با وجود آنکه هنوز کاملاً مشخص نشده که منشأ آپاتیت‌های هرمز، رسوبی یا ماگماتیک می‌باشد. ولی به هر حال از آنجائیکه محتوای اورانیوم این نوع آپاتیت‌ها فقط ۳ ppm می‌باشد و از آنجائیکه ما میدانیم رسوبات پروتروزوئیک در ایران معمولاً حاوی فسفات می‌باشند احتمال بیشتری به یک منشأ رسوبی می‌رود که بدنبال آن یک فعالیت هیدروترمال واقع شده که شاهد این امر سنگ‌های اکسید آهن می‌باشد (۱۸).

سوابق شرایط زمانی و مکانی مربوط به تدفین و حرارت آپاتیت‌های هرمز در مجموعه کمپلکس سری‌هرمز یک امری است که نتیجه عملکرد تداخل فیما بین رسوبات سربار (در معرض قرار گرفتن فشار لیتوستاتیکی آپاتیت‌ها) و دی‌پیرسم نمک‌های هرمز می‌باشد. در قسمت فوقانی تریاس - ژوراسیک رسوبات سربار روی آپاتیت‌های داخل نمک‌های هرمز تقریباً ۳ تا ۵ هزار متر بوده است. تمام ردپای پاره‌های شکافت که در آپاتیت از اولین دوران سرد شدن در پرکامبرین پسین ایجاد شده کاملاً پس از در معرض قرار گرفتن آپاتیت در حرارت بیش از 125°C

حالت اولیه خود را از دست داده‌اند. طبق نظر آق‌سای اشتوکلین (۱۸) نارسائی موجود در این تفاسیر به سبب عدم آگاهی از موقعیت دیرینه حرارتی: (Paleotemperature) درون و اطراف حوضه‌های نمکی، حرارت دیرینه منطقه:

(Regional Temperature)، چینه‌شناسی وضخامت رسوبات تا پرکامبرین پسین و سن‌گذاری دقیق آپاتیت‌های موجود در ریولیت و آپاتیت‌های مربوط به ایران جهت استقرار یک توازن منطقی (کالیبراسیون) مناسب می‌باشد.

ژئکانسارهای سری‌هرمز

همانگونه که ذکر گردید بیشتر زمین‌شناسان موقعیت سری سنگ‌های هرمز در جنوب ایران و سری سنگ‌های ریزو و اسفوردی در ایران مرکزی را با توجه به شباهت‌های لیتولوژیکی نزدیکی که دارند از نظر تشکیلات زمانی آنرا هم‌ردیف و متعلق به اینفرا کامبرین میدانند ولی از نظر ژئکانسارها اختلاف نظرهای وجود دارد.

گروهی برای عقیده‌اند که کانسارهای موجود در این دور دیف مستقیماً "در رابطه با منشأ ماگماتیکی اسیدی ریولیتی می‌باشد (۱۹). برخی دیگر معتقدند که کانسارهای مزبور بصورت متاسوماتیت جایگزین شده و ماگماتی باروند کربناتیته در تشکیل آن نقش داشته است (۲۰).

عده‌ای هم ماگماتیس‌آلکالین با ماگمای اصلی مادر تیپ‌ایژولیتی با تقریباتی از پیروکسنیت تا سینیت و کربناتیت و پدیده‌های همراه آن (متاسوماتیس‌آلکالین) را سبب ایجاد سنگ‌های مختلف و کانسارهای نوع ماگماتوژن، متاسماتیت و هیدروترمال آهن-آپاتیت - اورانیوم - توریم و عناصر نادر میدانند (۲۱).

از نظر اشتوکلین روابط نزدیک ژنتیکی بین آپاتیت‌های هرمز و اکسید آهن وجود دارد ولی مسئله منشأ رسوبی در مقابل آذرین آپاتیت‌های هرمز از نظر

اوهنوز مورد تردید میباشد. ایشان در مقاله خود (۱۸) اشاره مینماید "چون محتوای اورانیوم آپاتیت‌های هرمز فقط ۳ ppm میباشد، احتمال بیشتری به یک منشأ رسوبی می‌رود که بدنبال آن یک فعالیت هیدروترمال واقع شده است که شاهد این امر سنگ‌های اکسید آهن میباشد. به هر حال ژئولوژی این کانسارها چگونه و به چه نحو بوده مسئله‌ای است که پاسخ دقیق به آنها مستلزم تحقیقات دقیق‌تری در زمینه‌های مختلف زمین‌شناسی - پترولوژی - ژئوشیمی و متالورژی می‌باشد.

مسئله‌ای را که نگارنده بیشتر روی آن تاکید دارد و تاکنون امان نظری بدان نگردیده است، تأثیر مکانیسم نمک در طول ازمه زمین‌شناسی و نقش آن در تحرک و تجدید تبلور کانی‌ها بصورت ثانوی می‌باشد. مطلبی را که وظیفه خود میدانم بعنوان حسن ختام مقاله به آن اشاره نمایم، ارزش گنبد‌های نمکی زاگرس از نظر علمی و اقتصادی است.

همانگونه که در بخش‌های قبلی اشاره گردید، گنبد‌های حاشیه خلیج و حوضه انحناي لارستان زاگرس، آنهایی که بیشتر دارای محموله‌های آذرین اسیدی هستند می‌توانند از پتانسیل خوب اقتصادی معدنی اورانیوم برخوردار باشند. شاهد این مطلب تجربیات کسب شده از گنبد‌های نمکی: گچین، هرمز، لارک، پوهال و... میباشد که سنگ‌های حاوی مواد اکتیو اغلب دارای کانیهای ثانوی متنوع اورانیوم و از عیار فوق العاده بالائی طبق جواب آنالیزهای متعددی که انجام پذیرفته برخوردار است که در جدول شماره ۳ نشان داده شده است. از آنجائیکه این پدیده در نوع خود در کره ارض بینظیر میباشد، از نظر علمی هم دارای ارزش ویژه‌ای است که باید به آن توجه خاص مبذول گردد.

جدول شماره ۳- آنالیز کمی اورانیوم و توریم

مقدار Th بر حسب ppm	مقدار بر حسب ppm	نام محل
۳۵	۷۱۹۱	گنبد نمکی گچین
۳۹	۵۹۲۲	جزیره هرمز
۳۲	۱۳۸۰۴	جزیره لارک
۱۷	۱۵۰۰	گنبد نمکی پوهال
۱۳	۳۸۷	گنبد نمکی قلات بالا

References

- 1- M.R. Espahbod, Salt Plugs as a New Uraniferous Bearing Features in South Eastern Part of Zagros Belt, IRAN, Page 15 (1984).
- ۲- س. س. . فزونمايه، ب. . واهب‌زاده، س. . محلاتي، گزارش داخلي گروه ژئوفيزيك (۱۳۵۶).
- 3- M.P.A. Jackson and C.J. Talbot, Dynamics of Salt Structures, P. 311-317 (1983).
- ۴- م. ح. . نبوي، ديباجدای بر زمین‌شناسی ایران (۱۳۵۵).
- 5- W.E. Petrascheck, Lagerstättenlehre, P. 222-235, wien springer-verlag (1961).
- 6- R.H. Tschopp, quoted from F. Trusheim, zur Tektonogenese der Zagrosketten sud-IRANS, Z. Deutsch, Geol. Ges. Band. 125, P. 138 (1973).
- 7- F. Trusheim, zur Tektonogenese der Zagros-Ketten sud-IRANS, Z. Deutsch. Geol. Ges, Band. 125, P. 119-150 (1973).
- 8- R.A. Player, The Hormoz Salt Plugs of Southern, IRAN. Iran Oil Op. Company, No. 1146 (1969).
- 9- P.E. Kent, The Salt Plugs of the Persian Gulf Region-Leicester lit. Phil. Soc. 64, P 56. Leicester (1970).
- 10- H.G.F. Winkler, Die Genses Der Metamorphen Gesteine P.5 (1967).
- 11- A. Ganser, Uber Schlamm Vulkane und Salzdom. Vierteljahresschr, Naturforsch. Ges. Zurich 105, P.1-46, Zurich (1960).
- ۱۲- م. م. . زعيم، ب. . مهدويان، گزارش داخلي شماره ۱۰۶ / D ۶۱ آزمایشگاه، واحد اکتشاف سازمان انرژی اتمی ایران (۱۳۳۱).
- 13- Vant'T Hoff, quoted from A. Cissarz, Einfuhrung in die Allgemeine Und Systematische Lager Statteenlehre, P.192, E. Scheizerbart'sche Verlagsbuchhandlung Stuttgart 1965.
14. A. Cissarz, Einfuhrung in die Algomeine und Systematische Lagerstättenlehre, PP 179-184 (1965).
- ۱۵- ح. . موحداول، پ. . رهنما، م. . وثوقي عابدینی، زمین‌شناسی گنبدنمکی گچین در رابطه با مواد رادیواکتیو، سازمان انرژی اتمی ایران - مدیریت اکتشاف گزارش داخلي شماره ۸۴ آبان ماه (۱۳۶۰).
- ۱۶- ع. . پوستی، شرحی برگنبدهای نمکی زاگرس و ارزیابی ذخائر اورانیوم در گنبد های گچین و فلات بالا، سازمان انرژی اتمی ایران - مدیریت اکتشاف گزارش داخلي شماره ۱۷۰ (۱۳۶۴).

- 17- R. Vartanian, T.D. Mark, and M. Pahl, Fission Track Age Determination of Apatite from The Hormoz Island, IRAN. Ber. Nat. Med. Ver. Innsbruck, Band 63 P. 7-10. Innsbruck, Oct. (1976).
- 18- A.J. Hurford, H.R. Grunau, and J. Stocklin, Fission Track Dating of an Apatite Crystal From Hormaz Island, Iran, Journal of Petroleum Geology, 7,4, PP. 365-380 (1985).
- 19- H. Borumandi, Petrographische Und Lagerstättenkundliche Untersuchungen der Esfordi-formation Zwischen Mishdwan Und Kushk bei Bafq/Zentral, Iran (1973).

- ۲۰- ع. درویش زاده، بررسی فسفات بافق "اسفوردی" - نشریه گروه زمین و معدن دفتر مرکزی جهاد دانشگاهی (۱۳۶۲).
- ۲۱- ب. سامانی، کشف ماکماتیسیم کربناتی و پدیده‌های همراه آن در ایران مرکزی و ارتباط آنها با کانسارهای منطقه بافق - ساغند، نشریه علمی سازمان انرژی اتمی ایران، شماره ۴ (۱۳۶۳).

ZAGROS DIAPIRISM AND IT'S RELATIONSHIP WITH MINERALIZATION

P. Rahnema
 Uranium Exploration Department
 Atomic Energy Organization of Iran
 P. O. Box , Tehran
 Islamic Republic of Iran

ABSTRACT

In zagros, evaporities of hormoz series has been formed in specific sedimentary basin which is located between Oman-Nayband and Qater-Kazerun faults. Age of this formation is late precambrian-Infracambrian. There are many igneous and sedimentary float debries within the salt domes of Zagros. The same age has been given to these float debries.

The evolution of Zagros salt domes is mostly due to spontaneous activities of the salt itself (Halokinesis process), rather than regional Tectonism. The origin of mineralization in Hormoz series and its equivalent formations, like Esfordi and Rizu formations in Central Iran, is not clear yet. Mineralization of radioactive and other minerals in Zagros salt domes is mostly secondary and is mainly due to the Diapirism occurrences.